

DOWODZONY (3) *part praet pass impf*

dowodzony (6), **dowodzon** (2); dowodzon *CzechRozm*; dowodzony : dowodzon *SarnStat* (6 : 1).

do- (6), dó- (1); do- : dó- *SarnStat* (6 : 1; 922); *drugie oraz trzecie o jasne*.

sg n N (praed) dowodzone (3), dowodzono (2); -o *CzechRozm*; -e : -o *SarnStat* (3 : 1). \diamond *pl N subst* dowodzone (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udowadniany, uzasadniany, zaświadczany (przeważnie w terminologii prawnosądowej) (8) : Zapisy ku ośzukaniu czyiemu wczynioné, iáko máią bydz dowodzone. *SarnStat* 760, 616.

dowodzon czym u czego (1): Minutą zápieczętowaną á księgámi, támze v łádu ma bydz dowodzono. *SarnStat* 766.

dowodzon komu czym (1): co tego ieft zá potrzebá wiernemu/ áby mu to cudámi dowodzono było/ iż Chriřtus kroluie *CzechRozm* 189v.

Fraza: »szlachectwo jest dowodzone« (3): iáko w pólpolitym Práwie Królestwá náłzého szlachectwo nienágánie zwykło bydz dowodzone [*probari consuevit JanStat* 193]. *SarnStat* 178, 179, 922.

Zwrot: »przysięgá dowodzony« (1): á szkody y naklády przysięgá tego/ który z nim práwem czyni!/ máią bydz dowodzone [*iuramento petentis probabuntur JanStat* 200]. *SarnStat* 175.

Cf **DOWODZIĆ**